

at løse en Del af de store Opgaver, der foreligge og vel at mærke løse dem paa en saadan Maade, at det vil være forsvarligt ikke alene overfor det Parti, hvoraf Regeringen er udgaaet, og for hvilket Regeringen er forlods Repræsentant, men overfor Kongen og Landet i det hele.

Zahle: Det er naturligt, at mine Meningsfæller og jeg begrunde, hvorfor vi ikke, da Spørgsmaalet blev os forelagt, kunde stemme for, at den nuværende højtærede Konseilspræsident skulde danne sit Ministerium. Man vilde være i en Misforstaaelse, hvis man vilde tro, at Aarsagen dertil var at søge i, at vi ikke mente, at det var parlamentarisk korrekt af Hans Majestæt Kongen at have henvendt sig til den nuværende højtærede Konseilspræsident — tværtimod; vi finde, at Hans Majestæt Kongen med sikker parlamentarisk Sans har fundet den Mand, hvem Omstændighederne udpegede, og vi dele ganske den Opfattelse, som blev udtalt, først af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), og senere, tror jeg, af alle de Talere, der have haft Ordet, at vi hermed ere komne ind i et fast parlamentarisk Spor her i Landet, at der hermed er slaaet en ny Statsskik fast for anden Gang og saaledes, at den nu forhaabentlig er ganske urokkelig. Og dette hilse vi med megen Glæde. Ligeledes er det en Glæde for os, at Hans Majestæt Kongen har foranlediget, at den nuværende Konseilspræsident, der jo er en civil Mand, overtog begge Forsvarsministerierne. Den 26. Februar i Fjor udtalte jeg her i Tinget under den Debat, vi den Gang havde, at det vilde være saare heldigt, om en civil Mand kom i Spidsen for vort Forsvarsvæsen; og mange Højrepolitikere og mange indskrænkede Blade overfaldt mig, som om jeg havde sagt noget ganske taabeligt og urigtigt. Jeg hilser det derfor med megen Glæde, at vor alderstegne Konge selv har taget Initiativet til, at denne Tanke nu saa meget hurtigt er bleven realiseret. For saa vidt er alt saare godt og maatte fuldt bifaldes af enhver konstitutionelt sindet og forfatningsstro Folke-repræsentant. Vi, mine Meningsfæller og jeg, hilse ogsaa med Glæde det, at den højtærede Konseilspræsident i sin Pro-

gramtale har stillet Arbejdet for Gennemførelsen af den almindelige kommunale Valgret i Spidsen. Gid dette maa betyde, at der nu virkelig bliver gjort noget for, at den kommunale Valgret bliver gennemført, men vi ville nu ogsaa spejde efter, hvad det er, man fra Regeringens Side vil gøre for at bringe denne Sag frem. Det er jo en Sag, som Venstre har haft paa sit Program, og hvorom Venstre, da det var i Opposition, ved privat Initiativ har indbragt Forslag i dette Ting Gang efter Gang, og det er en Sag, som er fuldt indarbejdet i hele Venstrebefolkningen, en Sag, som har gaaet hele sin Agitationsbane til Ende og nu formentlig maatte være kommen saa vidt frem — den har jo baade været den første Venstreregerings og er nu et af den anden Venstreregerings Programpunkter —, at der endelig maa blive gjort noget effektivt for at gennemføre den. Hvis det ikke sker, vil deri sikkert ligge en Skuffelse. Men paa dette Punkt nære vi naturligvis de bedste Forhaabninger, og her have vi altsaa heller ingen Anledning til at tage noget Forbehold.

Vor Anledning til at tage Forbehold maa søges i de andre Programudtalelser, som den højtærede Konseilspræsident har fremført. Det er den højtærede Konseilspræsidents Mening, at den ny Hærordning, som er forestaaende, og som snart maa komme, ikke kan blive mindre bekostelig end den nuværende. Hermed er det, vi ikke kunne slaa os til Ro (*Stemmer:* Det har han ikke sagt). Jeg siger med Sikkerhed, at det er den højtærede Konseilspræsidents Mening, og de Herrer, der afbryde mig, vide, at dette er Konseilspræsidentens Mening. (*Stemmer:* Nej). Det er ikke vor Mening, at vi ville indtage et forsvarsnihilistisk Standpunkt, men vi staa fast paa Venstres gamle Krav om Nedsættelse af vore Militærudgifter; vi stille os, som sagt, ikke paa noget forsvarsnihilistisk Standpunkt, men vi ønske en Hærordning, som sætter os i Stand til at opfylde internationale Forpligtelser, som paahvile os som neutral Stat, og sætter os i Stand til at værgе os mod et pludseligt Overfald med en forholdsvis ringe Styrke. Til disse Formaalets Fremme ere vi nødte til at ofre mange Penge hvert Aar paa vort Militær-